

Σ κ έ ψ ε ι ς .

=====

Τα χάλια μας αναπολώ !
Τι κάναμε για τα παιδιά μας ;
Τι θα' βρουν για κληρονομιά
να πουν μια μέρα και αυτά :
«Θεός σχορέσ' τα γονικά μας» ;

Μ' αλίμονο μελαγχολώ !
Τι τους εδίδαξ' η γενιά μας ;
Ψευτιά, ρεμούλα και κλεψιά
κι όχ' υψηλά ιδανικά .
Αυτό θα' ν το παράδειγμά μας ;

Πως φθάσαμε έως εδώ ;
Που πήγαν οι παλιές αρχές μας ;
Που πήγε η παλικάριά ;
Η ντομπροσυν' η αρχοντιά ;
Λουφάξαμε στις συμφορές μας !

Πρέπει νομίζω σοβαρά,
έχουμ' ακόμα λίγο χρόνο ,
ν' αποφασίσουμε εμείς
μυαλά ν' αλλάξουμε ευθύς ,
πριν να' χουμε καινούριο πόνο .

Τα νια φυντάνια που θα ρθουν,
να βρουν καλοστρωμένο δρόμο,
για να μπορέσουνε κι αυτά
ν' ανοίξουν διάπλατα φτερά
και να' βγουν δυνατά στο κόσμο .

Θεμέλιο να' χουνε γερό ,
για να μπορέσουν κάποια ώρα ,
να ξαναδώσουν στη φτωχή ,
γαλήνη, δόξα και τιμή
σ' αυτήν την όμορφή μας Χώρα !

==